

Fig. 5.

kvikklere nødvendigvis må være en dårlig (løs) lere. Kvikklere i naturlig lagring kan veksle fra fast til løs på tilsvarende måte som en hvilken som helst normal lere. Men et ras i kvikklere vil alltid bli mer katastrofalt enn et ras i vanlig lere på grunn av den flytende tilstand leren kommer i under lermassenes bevegelse."

Det berettes at vannstanden i Songevatnet skulde ha vært usedvanlig lav før raset gikk.

6. Lerras langs Mærradalsbekken nedenfor Ullernchausséen.

Som Akerskartet i målestokk 1 : 4000 viser er leravsetningen på vestsiden av Mærradalsbekken gjennomfuret av et par små bekker. Disses dypt nedskårne daler hadde i flere år vært gjenstand for utfylling, hvorunder der gjentatte ganger var

forekommet glidninger og mindre ras. Årsaken til setningene er at undergrunnens plastiske ler presses til side under vekten av fyllmassene. 31 mars 1936 fant en glidning av større dimensjoner sted. På begge sider av Mærradalsbekken var da oplagt rett betydelige fyllmasser. Langs en sprekk på vestsiden av bekken i 60—70 m's lengde sank et stort lerflak 2 à 3 m og vre seg således at dalbunnen ble presset tilsvarende i været. Herved ble vannet stuvet opp så bekken tok nytt løp og det gamle bekkeleie lå stykkevis tørt.

Som følge av glidningen ble videre belastning av fyllingene foreløbig forbudt, og bekkeleiet satt under tilsyn. Der hendte intet videre, og ved senere først å belaste lersletten på bekkens østside kunne påfyllingen vest for bekken efter et par års forløp fortsette. Herved blir det mulig å legge en fylling over Mærradalen for en ny tracé av Ullernchausséen hvorved en sving rettes ut.

7. Glidning av Arnebråtveien nr. 30.

Mellem Arnebråtveien og Makrellbekken fant en større utglidning sted om aftenen 29 mai 1936. Skredet rammet fortrinsvis den ubebyggete eiendom Arnebråtveien 30, men forplantet seg også inn på naboeiendommen nr. 26, hvor våningshuset sto i fare for å gli ut så det måtte rømmes i en fart. Langs veien var opplagt en stenfylling på skråningen mot bekken. Fyllingens tyngde var så stor at lergrunnen sviktet. Nedenfor fyllingen slo marken dype sprekker, og flak av tørrskorpen forskjøv seg i forhold til hverandre. Nærmest bekken, men dog uten å berøre bekkeleiet, hevet der seg flere uregelmessige jordvoller, hvorved en del store grantrær veltet over ende. Den nederste del av fyllingen sank inn efter en buet sprekk og raset tok med seg halve veien og en bil som sto utenfor nr. 27. Bruddranden nådde også inn til det nordvestre hjørne av villaen Arnebråtveien 28, og jorden slo sprekker helt inn til grunnmuren. Huset sto i fare for å rase ut ved etterras fra den steile bruddkant. For å beskytte raskanten ble gropen foran huset straks utfylt. Fyllingen støttedes av et større jordflak i rasgropen, og skaden på huset innskrenkedes til noen uunngåelige sprekker i grunnmuren.